

George Popovici

Note despre peisaj

catalog expoziție

Editura **ARTES** | Iași 2019

GEORGE POPOVICI

Note despre peisaj

catalog expoziție

Coperta: George Popovici, *Eșafod către abis*, 2019

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Popovici, George

Note despre peisaj : catalog expoziție / George Popovici. - Iași : Artes, 2019

Conține bibliografie

ISBN 978-606-547-443-7

Expoziția de fotografie analogică „Note despre peisaj” a fotografului ieșean George Popovici a fost deschisă publicului între 2 - 9 august 2019, la Galeria de Artă „Nicolae Tonitza” a UAPR Iași.

Pornind de la abordarea peisajului ca subiect al reprezentării, George Popovici a oferit o perspectivă personală asupra înțelegerii acestuia și a relației pe care o dezvoltă cu mediul fotografic analogic, expunând fotografie înrămată, diapozitive color și copii-contact.

Expoziție realizată cu sprijinul UAPR filiala Iași.

Cătălin Gheorghe

Dincoace de peisaj: adnotări pe marginea sensibilității și tehnicității în practica fotografică a lui George Popovici

În notele sale despre peisaj, George Popovici sintetizează sensibilitatea sa vizuală cu raționalitatea reprezentării. Despre imagine poți vorbi din interiorul ei ori din perspectiva unei situări meta-fizice, dincoace de obiectualitatea, apariția, formalitatea și semnificația imaginii. În interiorul imaginii te simți parte din context, submersezi în contemplare pentru a resimți capacitatea de a fi parte dintr-un loc îndepărtat, care acum nici măcar nu mai este acolo. Imaginea nu mai este o reprezentare directă a locului, ci o filtrare subiectivă a interpunerii față de trecerea unui timp care nu mai există, însă se repetă permanent într-un cadru. În afara imaginii, în momentul metafizic al dialecticii participării la reconstruirea experienței vizualizării semnificative (ca intenție a operei, indiferent de intenția auctorială) intră în joc o dedublare în paradigma constituirii unei *persona*, care experimentează o stare analitică prin intermediul căreia conștientizează obiectualitatea fotografiei, imaterialitatea spațiului fizic reprezentat, formalitatea detaliilor și potențialitatea (auto)generării semnificațiilor condensate în imagine.

În cele mai des întâlnite cazuri, identitatea unei fotografii de peisaj este dată de frumusețea scenică, configurată în experiența armoniei sensibilității naturale a formelor, a ritmicității graduale a culorilor în relație cu raporturile de lumini și umbre, a reconstrucției vizuale a spațialității, dar și a subiectivității sentimentale a receptării. În cazul practicii fotografice a lui George Popovici, percepția și inevitabila imersiune în autenticitatea peisajelor se bazează pe medierea unor experiențe non-narative, în care peisajul este văzut ca *icon*, ca moment paradigmatic al unei singularități

complete. Aici, fotografierea prefigurativă a peisajului nu ar putea fi interpretată ca o introspecție teritorială, ci mai curând ca o meditație asupra fenomenalității.

La George Popovici, tehnicalitatea fotografică conceptualizează intenția auctorială. Timpul de expunere creează imaginea dincolo de apariția sa naturală. Curgerea apei se transfigurează în suspendarea unui abur, implicând astfel iluzia optică drept modalitate de explicare ilustrativă a tranziției de la o stare de agregare la alta. La rândul ei, compoziționalitatea e operaționalizată pentru a încadra un gen de formalizare a unei emoționalități intuite, care își refuză amplitudinea trăirii pentru a matematiza forța utopică a imaginii. În plus, codificarea imaginii bazată pe senzometria specifică aplicării principiilor *ZoneSystem* presupune un excelent management al valorizării imaginilor.

În pofida acestor considerații, care ar putea facilita riscul de a reduce excelența imaginilor la o abilitate profesională de a controla calitatea vizualizării, se poate spune că fotografiile realizate de George Popovici nu sunt chiar intenționale eseuri observaționale, ci mai curând studii de caz cu o rezultantă fenomenologică bazată pe practica fotografierii tehnicizate.

Privite, însă, din perspectiva unei forme de filosofie atât de discutată în contemporaneitate și exemplificată ca fiind reprezentativă pentru caracterizarea metamodernismului, respectiv din perspectiva realismului speculativ, fotografiile de peisaj pot fi înțelese ca un moment critic de întâlnire între o formă avansată de percepere și producere a realității, factorul

uman, și materialitatea vie, încă nedeplin cunoscută, lumea naturală.

În încercarea de calibrare a unui înțeles al lumii naturale la capacitatea umană de a comunica subiectivitatea unei întâlniri poate inspirațională, pot fi create momente vizuale de factură reflexivă. Astfel, de pildă, se poate resimți felul în care, în reprezentarea singularității axiale a unui arbore, fotograficul inversează percepția figurativității în favoarea conceptualizării abstractivității, sugerată atât de forma graficizată a desenului vegetal între zona întunecată a pământului și zona luminată a cerului, cât și de valorizarea pe scara de griuri și subtilitatea inopinată a *contre-jour*-ului. În altă fotografie, forma arborescentă a unui arbust plutește într-o vagă suspendare între luciul reflexiv al unei întinderi de apă și opacitatea insistentă a cerului.

Cele două fotografii de context, surprinse în nuditatea lor naturală, contrastează, însă într-o armonie subtilă, cu un diptic de situație în care construcțiile arhitecturale industriale se interpun între diferite straturi ale peisajului natural, ori obturează complet linia orizontului printr-o combinație funcționalistă de planuri și volume. Printr-o intervenție compoziționalistă subtilă, una dintre imagini este realizată din două fotografii, dintre care una este răsturnată astfel încât, prin gestul inversării cerului, se creează iluzia vizuală că am avea de-a face cu o reflecție în apă a unei construcții.

Aceste subtilități implicate în construcția imaginii sunt susținute de calitatea aparent cinematografică a unora dintre fotografii. Unul și același context natural poate fi

adnotat fotografic din mai multe puncte de stație, construind peisajul în funcție de poziționare, însă păstrând parametrii atenției pentru a media sentimentul atmosferei ireproșabile. Privirea plonjează în traversarea perspectivei lăsându-și libertatea de a trăi plăcerea imersiunii în vastitatea metafizică a reliefurilor și a subîntinderii acvatică.

În parcurgerea expoziției, la finalul ei, ca un indescifrabil semn de punctuație, un diptic fotografic surprinde prin metafora sa indecisă. Portretele unor sculpturi coregrafice, corpuri feminine desenate într-un efort expresiv de a străpunge încorsetarea unei piese monolitice de material textil, se profilează pe fundalul brut al unui perete de stâncă. Inefabilitatea gestuală, a dramatismului secvenței dinamice, contrastează cu materialitatea stridentă și imuabilă a rocii. Această juxtapunere poetică dispune, printre altele, de invocarea prezenței a ceea ce ne este ascuns, dar și de survolarea ontologică a relației dintre potențialitatea expresivă a corpului uman și permanența estetică a formațiunilor naturale.

Poezia lucrărilor de fotografie analogică alb-negru ale lui George Popovici este dată de estetica atmosferică, oarecum atopică, având sentimentul că trăiești contemplarea unui peisaj scandinav ori a unui nord-american, însă și de reacția rațională generată de convocarea trăirii sublimității ca eveniment de conștiință. În subtextul său intențional, artistul nu încearcă o cartografiere a unei călătorii în peisaj, ci ia notă de diferitele potențialități ale fotografierii bazate pe o cunoaștere evidentă a aparatului de lucru analogic.

Cătălin Gheorghe este teoretician, curator și editor. Predă cursuri de Estetica artelor vizuale, Teorii și practici ale criticii de artă, Studii vizuale aplicative, Studii curatoriale și Teorii și practici ale cercetării artistice la Universitatea Națională de Arte „George Enescu” din Iași. Este editor al seriei de publicații *Vector - cercetare critică în context* și curator al platformei educaționale de cercetare critică și producție artistică *Vector - studio de practici și dezbateri artistice*.

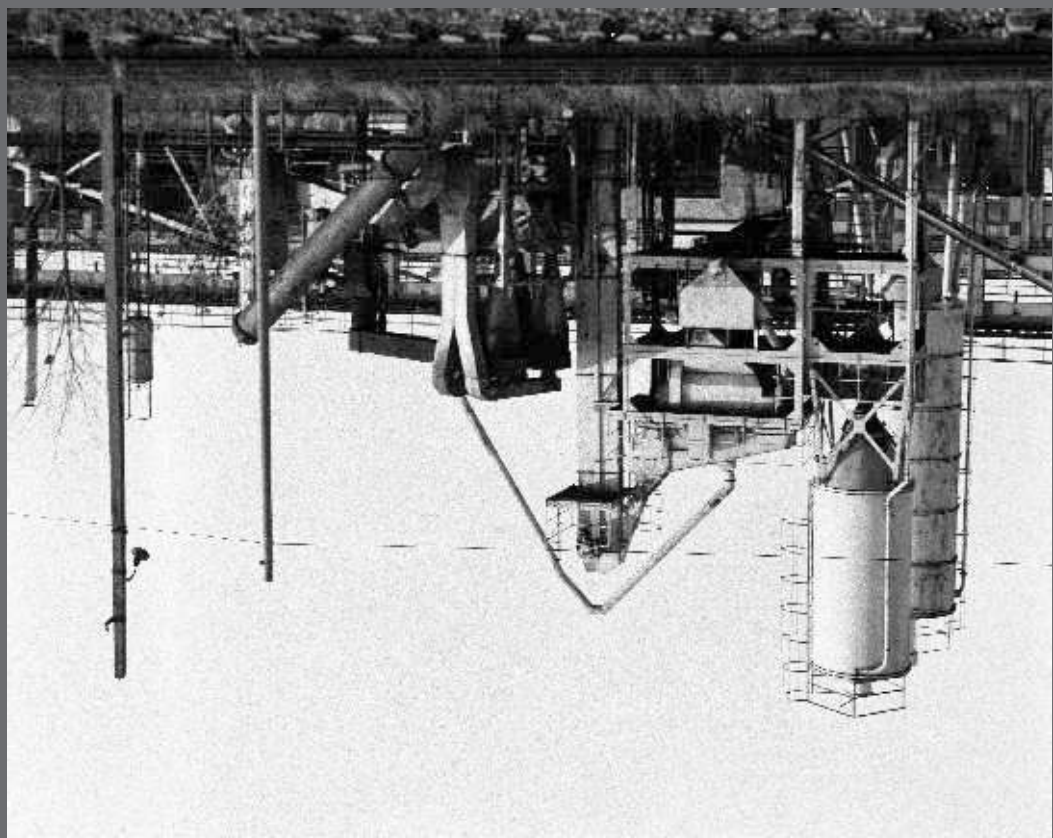

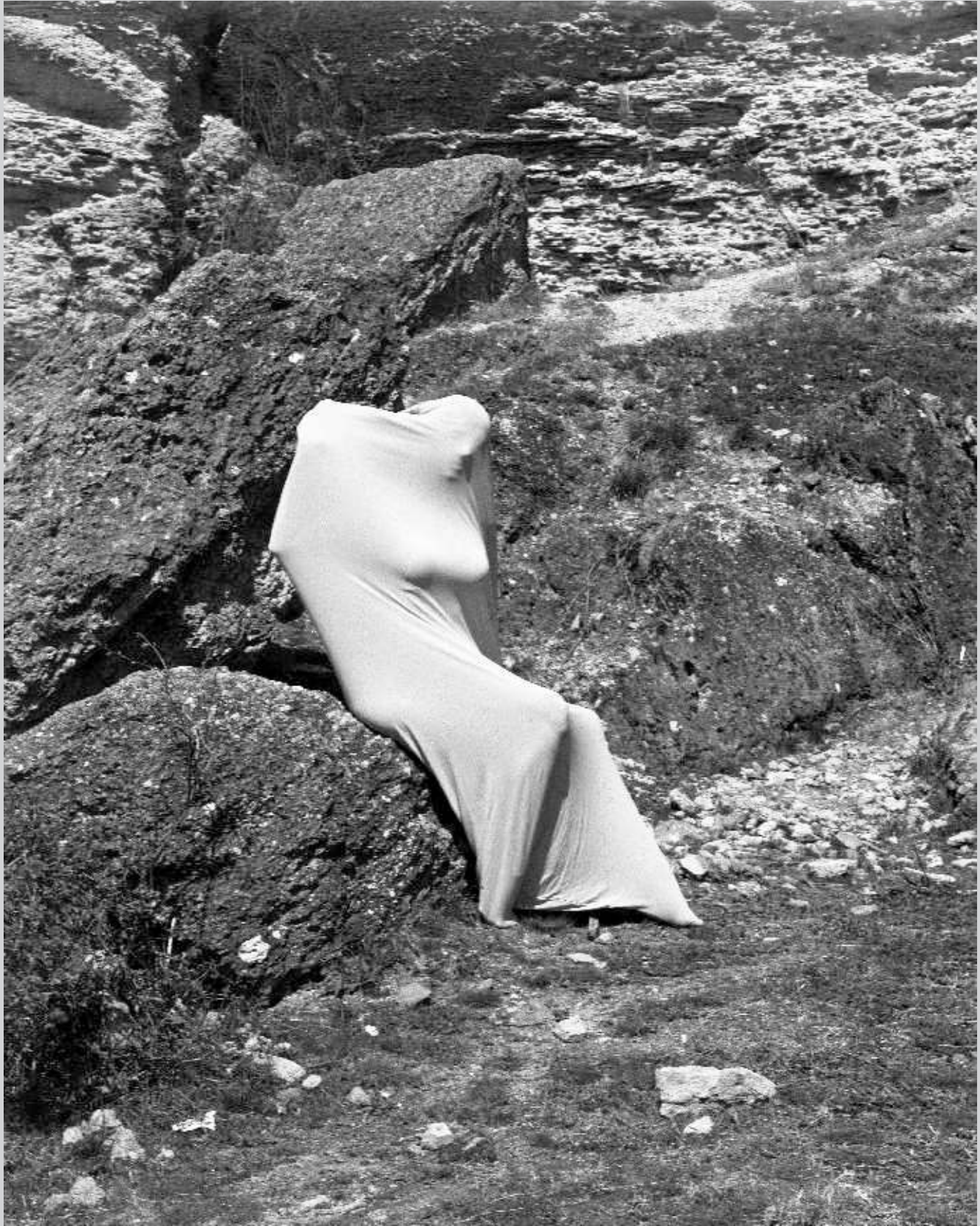

Vedere de ansamblu din expoziția de fotografie analogică „Note despre peisaj” realizată de George Popovici (august 2019, Galeria de Artă „Nicolae Tonitza”, UAPR Iași).

„Note despre peisaj”, George Popovici
(vedere de ansamblu)

„Note despre peisaj”, George Popovici
(vedere de ansamblu)

